

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3397/2021
22.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Јелене Ивановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Александар Маринковић адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ из Београда, кога заступа Александар Будалић адвокат из ..., ради исплате по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2405/21 од 18.06.2021. године, на седници одржаној 22.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2405/21 од 18.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2405/21 од 18.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3921/19 од 02.03.2021. године усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 50.000,00 динара на име накнаде штете по основу мање исплаћене стимулативне накнаде са законском затезном каматом од 17.01.2017. године до исплате (ставом првим изреке). Истом пресудом, ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог да му тужилац исплати износ од 50.000,00 динара по основу зајма са законском затезном каматом од 30.12.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 36.750,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2405/21 од 18.06.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20) у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног

касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. У конкретној парници пружена је правна заштита тужиоцу, коме је радни однос код туженог престао са 28.12.2016. године на основу споразума о престанку радног односа од 19.12.2006. године, којим се тужени обавезао (члан 3) да исплати тужиоцу стимулативну накнаду у нето износу од 1.850.544,00 динара, који је износ тужени, приликом исплате ове накнаде 12.01.2017. године, умањио за 50.000,00 динара на име неотплаћеног бескаматног зајма. Према становишту другостепеног суда, стимулативна накнада има карактер потраживања којег се, у смислу члана 60. став 4. Устава Републике Србије, нико не може одрећи. Побиваном пресудом одлучено је о тужбеном и противтужбеном захтеву уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом. Пошто у конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе и новог тумачења права, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучеио као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиваног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба у овом поступку поднета је 16.12.2019. године а противтужба 30.12.2019. године са захтевом за исплату износа који су нижи од 40.000 евра у динарској противвредности због чега ревизија није дозвољена, те је одбачена другим ставом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**